

Η γιορτή των αναμνήσεων

ΑΥΤΗ η γιορτή δεν θα ξεναγίνει! Θα μείνει μόνον στις αναμνήσεις των παλαιότερων.

Σε λίγο θα ξεχάσουμε το γαϊτανάκι, το «Δεν περνάς κυρά Μαρία», το «Κύμινο, κύμινο, κύμινο», ή το «Γιούπι-για-για». Που ήρθε να το θυμίσει γλυκά, νοσταλγικά, χθες βράδυ σ' έναν Λουκαθηττό κατάμεστο ο Λουκιανός Κηλαηδόνης.

Δεν είχε πια να κάνει με την Ντόλι και τον «Καουμπόι». Πήρε τα τραγούδια, την ιστορία, τις στιγμές μιας γενιάς και τα χάρισε σε ένα κοινό που διψούσε να τραγουδήσει, να γελάσει, να χειροκροτήσει και κυρίως να θυμηθεί.

Το ξέσπασμα ήρθε σαν ηχώ στη λέξη «λαοκρατία», όταν η Μαρία Δημητριάδη, ψηλά στα βράχια, πάνω από το θέατρο, έντυνε με τη φωνή της το ταμπλό-βιβάν, που ανήγαγε στα χαρακτηριστικά της Αλβανίας του '40.

Τα προσκοπάκια με τις φωτιές, ο τυφλός με το ακορ-

Με στυλ και παλμό περασμένων εποχών, ο Λουκιανός... λίκνισε πέντε χιλιάδες σε ένα θαλασάκι ξεχασμένο

ντεόν, τα παλιά θρανία, τα παιδικά παιχνίδια και η αγωνία μπροστά στο ραδιόφωνο για τα νέα του πολέμου δεν θα γυρίσουν, ίσως, πια. Μόνον τη γιορτή του Λουκιανού, «Αχ πατρίδα μου γλυκιά» ίσως αναπολούμε κάποτε.

Όπως έκλεισε με χειροκρό-

τημα, έτσι και άνοιξε η βραδιά. Ένα θερμό, θερμότατο χειροκρότημα για τη Μελίνα Μερκούρη (λίγο αργότερα ένα χλιαρότερο υποδεχόταν την Αλέκα Παπαρήγα, ενώ χωρίς χειροκρότημα έμειναν η Μαρία Δαμανάκη με τον Γιώργο Κιμούλη).